

Berisping wegens plichtsverzuim

1. Loop van de procedure

Partijen worden hierna genoemd appelland en de stichting.

Bij beroepschrift van 8 februari 2006, bij de Commissie ingekomen op 10 februari 2006, is appelland in beroep gekomen van het besluit van de stichting van 6 februari 2006 om hem schriftelijk te berispen.

Op 21 februari 2006, door de Commissie ontvangen op 23 februari 2006, heeft appelland een hersteld beroepschrift ingediend.

De stichting heeft een verweerschrift ingediend, gedateerd 13 maart 2006 en door de Commissie op dezelfde datum per telefax ontvangen.

De mondelinge behandeling van deze zaak heeft plaatsgevonden ter zitting van de Commissie van 20 april 2006, alwaar zijn verschenen appelland en voor de stichting mr., vergezeld van mw. drs., Algemeen Directeur.

Partijen hebben ter zitting het woord gevoerd en hun standpunten toegelicht.

2. De feiten

2.1 Blijkens de akte van benoeming van 13 juli 2004, door appelland getekend op 30 augustus 2004, is appelland met ingang van 1 augustus 2004 voor onbepaalde tijd benoemd tot leraar aan de school voor katholiek basisonderwijs te met een werktijdfactor van 1,0000.

2.2 Op vrijdag 16 december 2005 hebben de ouders van een 11-jarige leerlinge zich tot de directeur van de school gewend, nadat zij een rode kaart in de vorm van een hart hadden aangetroffen in de schooltas van hun dochter met daarop liefdesbetuigingen. Bijgevoegd was een cadeautje in de vorm van lipgloss. Gevraagd naar de afzender vertelde hun dochter dat zij de kaart en het cadeau diezelfde ochtend had gekregen van appelland en dat haar vriendin hierbij aanwezig was. Naar aanleiding hiervan heeft op 21 december 2005 een gesprek plaatsgevonden van de Algemeen Directeur van de stichting en de directeur van de school met appelland. Van dit gesprek is een verslag opgesteld dat door de deelnemers voor gezien is getekend.

Bij brief van 9 januari 2006 heeft de stichting aan appelland haar voornemen kenbaar gemaakt hem op grond van artikel F2.8 lid 1 aanhef en sub a van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs (CAO) een schriftelijke berisping te geven. Als reden heeft de stichting gegeven dat zij van mening is dat appelland zich aan een plichtsverzuim heeft schuldig gemaakt.

Appelland heeft zich mondeling verweerd tegen dit voornemen in een gesprek met de Algemeen Directeur en de personeelsfunctionaris op 25 januari 2006.

Bij brief van 6 februari 2006 heeft de stichting appelland schriftelijk berispt.

3. Het bestreden besluit, het beroep en het verweer

3.1 Het bestreden besluit, zoals aan hem per brief van 6 februari 2006 medegedeeld, houdt in dat de stichting appelland schriftelijk berispt op grond van artikel F2.8 lid 1 aanhef en sub a van de CAO.

3.2 Het beroep strekt tot gegrondverklaring daarvan. Daartoe heeft appelland samengevat aangevoerd dat hij nooit en te nimmer in welke vorm dan ook vanuit een vertrouwensrelatie misbruik zou maken of willen maken van een kind. Appelland voelt zich diep indringend gekrenkt door deze omschrijving van zijn handelwijze in de brief van de stichting van 9 januari 2006. Hij wil niet voor zichzelf, zijn kinderen, familie en vrienden geassocieerd worden met misbruik van een 11-jarige leerlinge of welke leerling dan ook. Hij heeft 18 jaar klassenervaring en wijst iedere vorm van onbetamelijk, onacceptabel en misbruikend gedrag jegens leerlingen van de school volledig af. Hij heeft de betreffende leerlinge in groep 6 in schooljaar 2004-2005 in de klas gehad, heeft haar altijd volledig met respect bejegend en heeft in een volle vertrouwensrelatie gehandeld. Het ter hand stellen van de genoemde kaart aan de leerlinge was een reactie op een aantal briefjes, die door de leerlinge aan hem zijn geschreven vanuit een puur vriendschappelijke, onschuldige houding en geven een toon aan van onderlinge lol met elkaar zonder verdere bedoeling. Appelland heeft deze briefjes tijdens het gesprek van 25 januari 2006 aan de Algemeen Directeur overhandigd, die er echter geen notitie van heeft genomen. Appelland heeft op geen enkele wijze van de leerlinge en zij ook niet van hem misbruik gemaakt door middel van deze briefjes. Zij hebben er hard om moeten lachen. Het was puur voor de lol en niets anders dan dat. Voorzover appelland weet heeft niemand van de stichting persoonlijk met de betrokken leerlinge gesproken.

Vanaf het moment dat de ouders naar school zijn gekomen, is appelland op geen enkele wijze door de directeur van de school op de hoogte gebracht. Ook heeft hij geen antwoord gekregen op zijn driemaal gestelde vraag naar het onderwerp van het gesprek op 21 december 2005. Appelland heeft

na herhaalde pogingen daartoe pas op de eerste maandag na de kerstvakantie contact gehad met de moeder van de betreffende leerlinge. In een goed, open gesprek hebben beiden hun wederzijdse gevoelens aan elkaar kunnen uitspreken en hebben zij een goed afgerond geheel kunnen maken. Appellant vindt dat er nauwelijks en niet goed naar de daadwerkelijke strekking c.q. toon van het geheel is gekeken.

3.3 De stichting bestrijdt de vordering gemotiveerd. Daartoe heeft zij gesteld dat zij van mening is dat dit gedrag van appellant onbetamelijk en onacceptabel is en valt aan te merken als plichtsverzuim. Een leerkracht staat immers in een vertrouwensrelatie tot een leerling. Hiervan mag geen misbruik worden gemaakt en zelfs iedere schijn hiervan dient vermeden te worden. De goede bedoelingen spelen geen rol. Een leerkracht dient zich te onthouden van het uiten van liefdesgevoelens voor zijn leerlingen.

De stichting heeft erop gewezen dat wat haar betreft niet alleen het daadwerkelijk aangaan van een liefdesrelatie tussen leerkracht en leerling misbruik van de vertrouwensrelatie / plichtsverzuim oplevert, maar ook het doen alsof, zelfs als de leerling ermee instemt. Er is immers sprake van een gezagsverhouding tussen leerkracht en leerling, de leerkracht staat boven de leerlingen. Hieruit volgt onder meer dat de leerlingen aan de leerkracht dienen te gehoorzamen.

De leerkracht dient de leerlingen in gelijke gevallen gelijk te behandelen. Dit betekent volgens de stichting dat een leerkracht per definitie geen innige vriendschapsbanden kan aanknopen met één of meerdere leerlingen.

Ouders moeten erop kunnen vertrouwen dat hun kinderen bij de leerkracht in goede handen zijn.

4 De beoordeling

4.1 De Commissie dient thans te beoordelen of de stichting in redelijkheid op 6 februari 2006 heeft kunnen besluiten tot het schriftelijk berispen van appellant wegens plichtsverzuim.

4.2 De Commissie stelt vast dat appellant niet heeft ontkend dat hij de kaart met liefdesbetuigingen en het cadeau aan de 11-jarige leerlinge heeft gegeven. Zijn betoog dat de liefdesbetuigingen niet zo bedoeld waren, dat ze puur voor de lol waren en dat zijn bedoelingen goed waren, kan de Commissie niet volgen. Het is volstrekt irrelevant of de bedoelingen van appellant goed waren en of de leerlinge hem briefjes schreef vanuit een puur vriendschappelijke, onschuldige houding zoals appellant heeft gesteld. Al direct bij het eerste briefje van de 11-jarige leerlinge had appellant zijn directeur of een vertrouwenspersoon moeten inschakelen. Met zijn handelwijze heeft appellant de grenzen van het betamelijke ver overschreden.

De stichting heeft naar het oordeel van de Commissie deze handelwijze van appellant waardoor inbreuk is gemaakt op de vertrouwensrelatie tussen leerkracht en leerling, terecht aangemerkt als plichtsverzuim en hem daarvoor schriftelijk berispt. Het beroep dient daarom ongegrond te worden verklaard.

5. De beslissing

De Commissie verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Deze beslissing is gewezen te Utrecht op 20 april 2006 door mr. E.S.M.Weterings-Zeegers, voorzitter, mr.drs. W.G.A.M.Veugelers, mr. G.M.J.Prick en mr. H.P.H.van Griensven, leden, in tegenwoordigheid van G.H.Gerritsen, secretaris. In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door de besturen, heeft mr. Prick zich van stemming onthouden.